

DEN

MAGISKA

DOR EN

Kapitel 1 - Hej

Hej jag heter Knut. Jag går i Skanskvarnsskolan. Jag är 10 år gammal. Jag tycker mycket om min kompis Eric för att han alltid är så omtänksam och snäll. Jag är rädd för vaktmästaren Rickard för att han alltid skriker åt barnen. Jag undrar vad som finns bakom den mystiska dörren som finns i skolan.

Kapitel 2 -brevet

En dag när jag och min klass skulle gå och äta lunch såg jag ett brev sticka fram under den mystiska dörren. Det stod följande:

Hej!

Jag heter Egon. Jag behöver hjälp. I vårt land håller det på att bli krig. Snälla hjälp oss mitt folk dör.

Med vänlig hälsning kung Egon. Kung av Porrgorr.

PS Nycklarna kan vara svåra att få tag i.

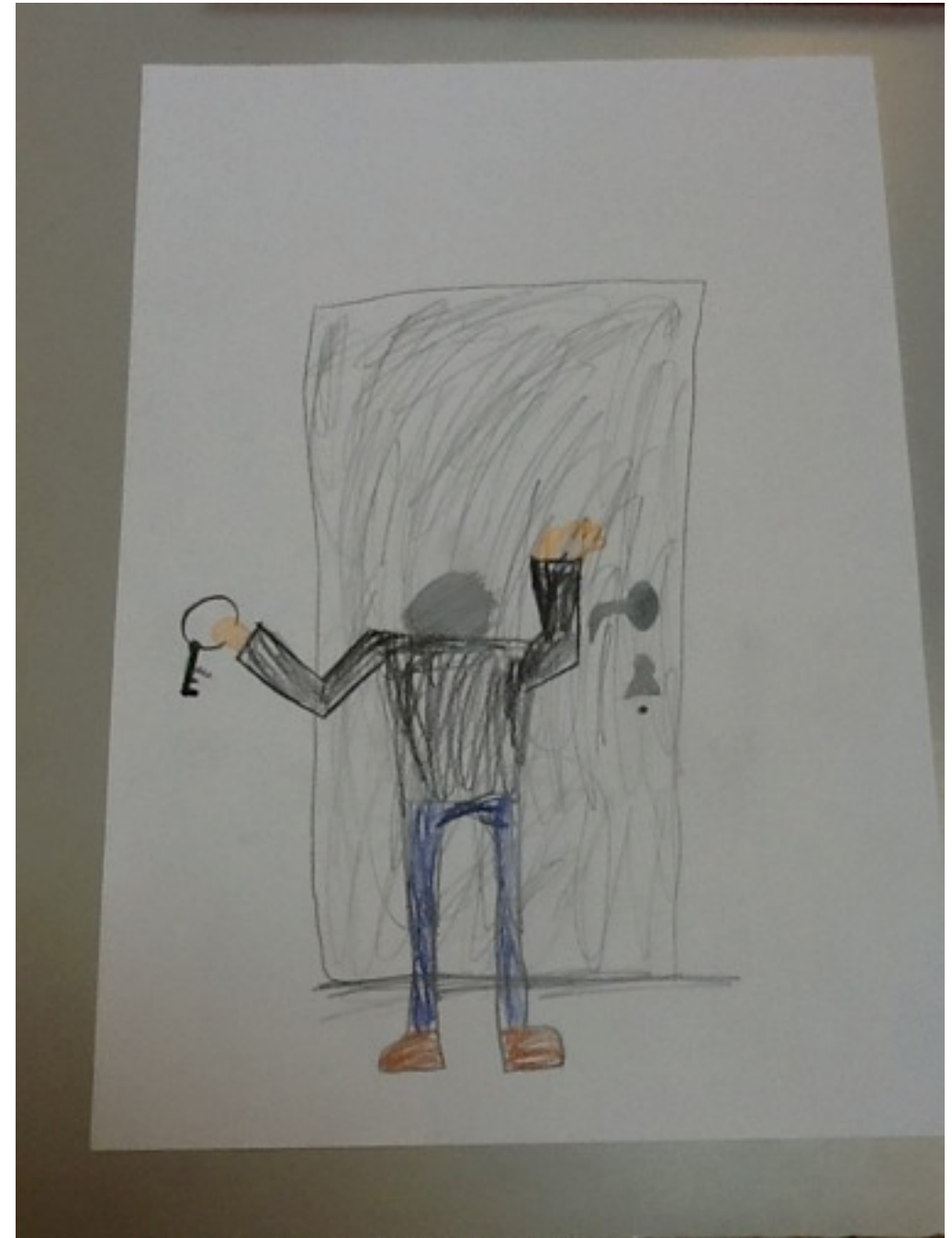

Kapitel 3- Nycklarna

Nycklarna tänkte jag. Jag hade inte tänkt på att det behövdes nycklar. När jag stod där och tänkte så såg jag vaktmästaren komma. Jag gömde mig snabbt bakom en bokhylla. Då såg jag en speciell nyckel i hans nyckelknippa. Det stod något på den. Den magiska dörren stod det.

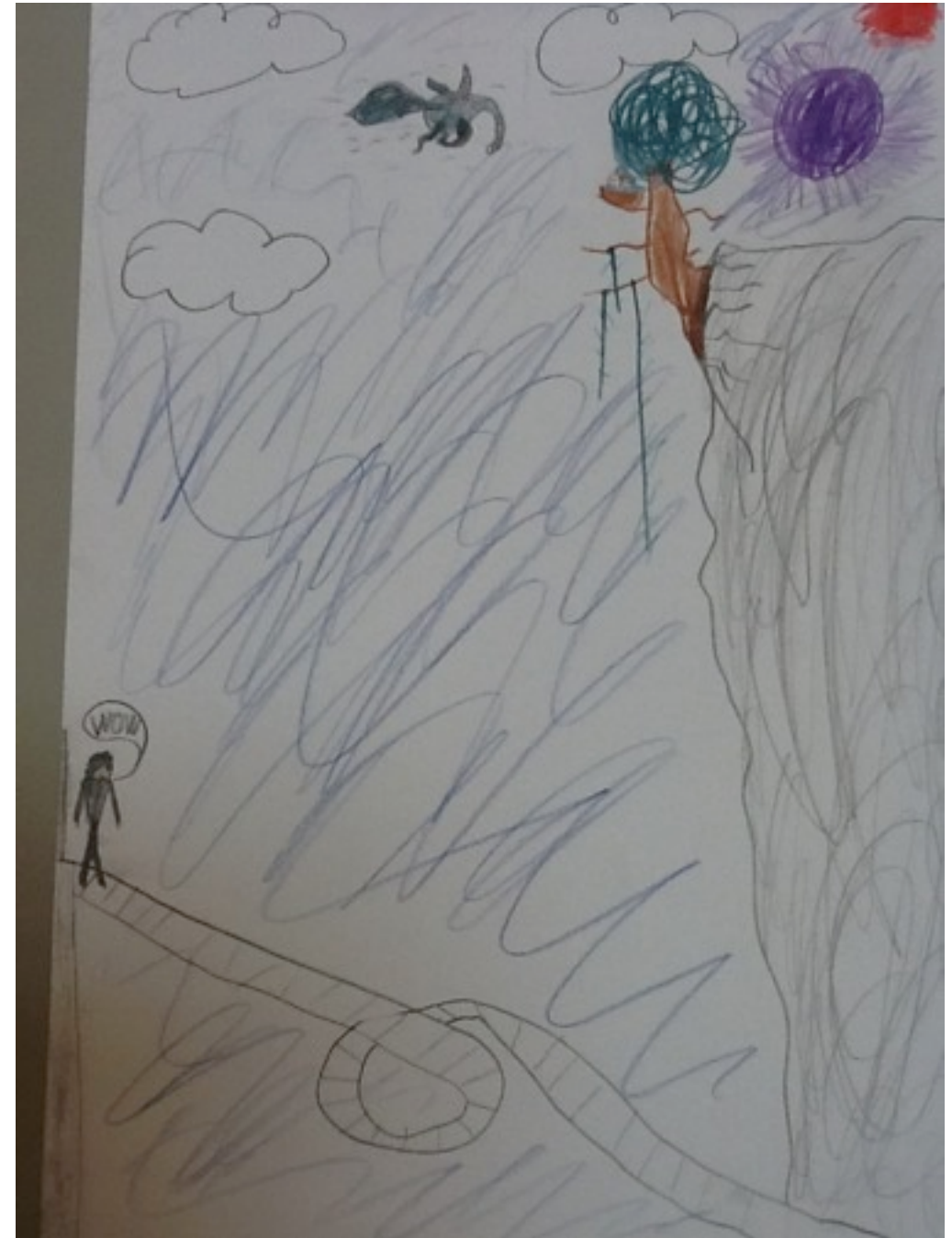
Nästa dag satt vaktmästaren Rickard på sitt kontor med nycklarna i sin nyckelknippa. Skolan var slut och jag hade fritids. Jag lyckades smyga mig in på hans kontor. Han sov.

Jag smög mig fram till hans skrivbord. Där låg nycklarna. Jag snappade åt mig dom. Och sen sprang jag. Oj vad jag sprang. Jag skyndade till den mystiska dörren. Egon behövde min hjälp. Jag stoppade nyckeln i låset och vred om.

Kapitel 4 - En annan värld

Jag öppnade dörren och gick in. Var hade jag hamnat? Det enda jag såg var en stor skog. Långt, långt bort hörde jag en fågel kvittra. Plötsligt när jag stod där och tittade och lyssnade så såg jag några bär på marken. Jag visste att man inte skulle smaka på saker som man inte visste om dom var giftiga. Men jag kunde inte låta bli. Jag tog ett bär. Det kändes lite fuktigt. Jag stoppade in det i munnen. Det smakade som hamburgare. Jag gick vidare i skogen. Och plötsligt kom jag på det. Egon. Han behövde min hjälp.

Kapitel 5 - En annorlunda vän

Jag började springa längre in i skogen. Plötsligt snubblade jag på en rot. Jag flög genom luften och landade på en mjuk filt som låg på marken. Konstigt tänkte jag. Vem kunde ha lagt en filt på marken mitt ute i skogen. Plötsligt hörde jag att något prasslade inne i skogen och en liten figur hoppade fram.

-Hej, sa varelsen.

-Du måste vara Egon, sa jag glatt.

-Ja, det är jag som är Egon.

-Kom vi går in i mitt hus.

Jag följde med in i Egons hus. Han bjöd mig på te. När teet var slut började han berätta mer om sitt problem. Han sa att det var en drottning som hade tagit över landet och det var

därför hans folk dog. Nu kändes allt hopplöst. Jag skulle aldrig kunna hjälpa min nya vän.

Kapitel 6 - Mitt uppdrag

Men plötsligt kom jag på hur jag skulle hjälpa Egon.

-Nu vet jag, sa jag.

-Vadå? sa Egon.

-Hur jag ska hjälpa dig, sa jag.

Så här lyder min plan:

-Drottningens palats är bevakat av vakter eller hur? frågade jag.

-Ja, sa Egon.

-Då måste vi lura bort vakterna först. Sen kan vi smyga oss in i kungens palats, sa jag. Men jag behöver några saker från min värld. Jag ska skriva en lista.

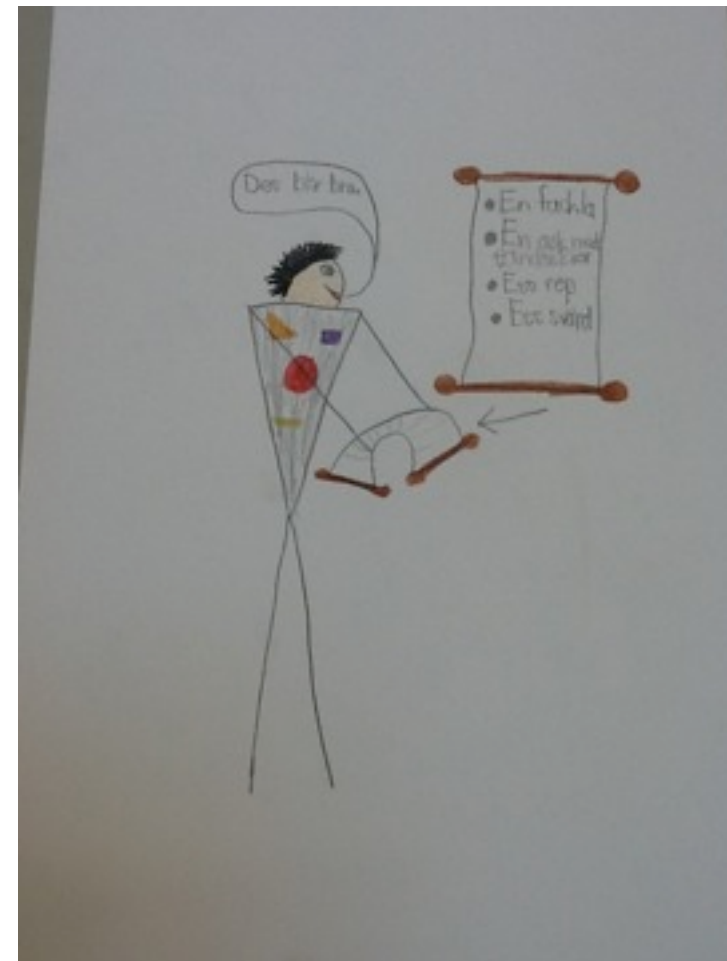
En fackla

En ask med tändstickor

Ett rep

Ett svärd

Jag sa hejdå till Egon och sen skyndade jag mot dörren.

Kapitel 7 - Tillbaka i skolan

Jag öppnade dörren försiktigt. Utanför dörren stod en gammal riddarrustning. I rustningens grepp satt ett svärd. Ja, tänkte jag. Då har jag en sak på listan. Jag tog svärdet ur rustningens grepp och gick vidare. Jag gick och gick. När jag kom till biblioteket såg jag en lös planka som låg på golvet. Den får duga som fackla, tänkte jag.

Nu visste jag var jag skulle hitta dom sista sakerna på listan, i personalrummet. När jag kom fram till personalrummet såg jag att det låg ett rep på ett bord. Problemet var att vaktmästaren satt vid bordet. Jag samlade mitt mod och kastade mig mot vaktmästaren. Han ryckte till och började slå i luften i hopp om att träffa mig. Jag lyckades sno åt mig repet och sprang med vaktmästaren hack i häl. Då kom Eric plötsligt springande med en tändsticksask. När han kom fram till mig gav han den till mig och sa:

-Jag såg att du tappade en lista så jag tänkte att jag skulle hjälpa dig.

-Tack, sa jag.

Då hörde jag steg som närmade sig. Vaktmästaren, tänkte jag.

-Vart ska du med alla sakerna? frågade Eric.

-På andra sidan den där dörren finns det en magisk värld, sa jag. Jag måste rädda den världen. Det är därför jag måste ta med alla dom här sakerna.

-Okej, sa Eric.

-Men nu måste jag gå, sa jag.

Jag gick in genom den magiska dörren. Jag hade lite dåligt samvete för att jag inte hade tänkt på min kompis här. Men jag var tvungen att hjälpa Egon.

Kapitel 8 - sanningens ögonblick

Jag skyndade mig till Egons hus. När jag kom fram berättade jag vad som hade hänt och att vi var tvungna att ge oss av.

-Har du med alla saker nu? frågade Egon.

-Ja det har jag, sa jag.

-Bra, sa Egon. Då kan vi ge oss av.

Vägen till drottningens palats var lång och snårig. Det tog en dag och en natt att komma fram till drottningens palats, men nu var vi äntligen framme. Jag tände en tändsticka och satte eld på plankan. Sen kastade jag allt vad jag orkade. Plankan flög några meter genom luften. En av vakterna tittade dit.

-Kom, sa han. Det är något som brinner där borta.

Nu hade vi vår chans. Jag tog Egon i handen och sprang mot den obevakade dörren.

När vi kom in i tronsalen var det första jag fick syn på drottningen. När jag såg henne i ögonen såg jag att hon var väldigt lik vaktmästaren. Hon kastade iväg en trollformel mot mig men jag aktade mig. Jag sprang mot drottningen och kastade mig över henne. Jag band ihop hennes armar och tog hennes svärd. Sen frågade jag henne varför hon hade dödat Egons folk.

-Jag gjorde det för att jag var så besviken på folket men nu när jag ser hur ledsen Egon är så ångrar jag mig.

-Bra, sa jag. Då kan jag gå tillbaka till min värld.

-Ja, det var trevligt att träffa dig, sa Egon.

När jag gick tillbaka mot den magiska dörren kände jag att jag skulle sakna allt roligt som jag hade gjort här.

Kapitel 9 - Tills någon annan öppnar dörren igen

Dagen efter satt jag på lunchen och tänkte på allt som hade hänt bakom den magiska dörren. Senare ute på rasten såg jag att vaktmästaren hade ramlat och slagit sig i knät. Jag sprang fram till honom och hjälpte honom upp.

-Gick det bra? frågade jag.

-Ja det gick bra, sa vaktmästaren. Men vänta lite de saknas ju en nyckel här.

Han pekade på nyckelknippan.

-Ja det är jag som har tagit den nyckeln, sa jag.

Jag tog fram nyckeln ur fickan och gav den till vaktmästaren.

-Jag är ledsen men det finns en magisk värld bakom en dörr i skolan. Jag var tvungen att rädda en person bakom just den dörren.

Vaktmästaren skrattade och sa:

-Jag förstår.

-Kan det här vara en hemlighet mellan mig, dig och min kompis? frågade jag.

-Ja, jag lovar att hålla det hemligt, sa vaktmästaren.

Senare på kvällen så gick jag och Eric på bio. Vi åt godis och popcorn men hela tiden tänkte jag på Egon.

SLUT